

РЕШЕНИЕ

№ 99

гр. П., 21.09.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – П., II НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ в публично заседание на петнадесети септември, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Петя Й. Котева

при участието на секретаря Даниела Бл. Иванова като разгледа докладваното от Петя Й. Котева Административно наказателно дело № 20211720201108 по описа за 2021 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.59 и следващите от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Обжалвано е наказателно постановление № 566462-F571933 от 19.03.2021г. (НП), издадено от началник на отдел „Оперативни дейности“-София в Централно управление на Национална агенция за приходите (ЦУ на НАП), с което на „**** * ” ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. П., ж.к. Бели брег, бл.10, ап.8 е наложена имуществена санкция в размер на 3000 лв (три хиляди лева) на основание чл. 185, ал.2, вр. чл. 185, ал.1 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) за нарушение на чл.33, ал.1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговски обекти чрез фискални устройства на Министерство на финансите (Наредбата).

Дружеството-жалбоподател моли НП да бъде отменено като неправилно и незаконосъобразно по изложени в жалбата доводи. В хода на съдебното производство се представлява от неговия управител и едноличен собственик К.С.Т.К. и от адв. З. от ПАК. Последният лансира теза, че

съставения АУАН е следвало да бъде преведен на представляващия юридическото лице, тъй като не е български гражданин, което обуславя незаконосъобразност на издаденото НП.

Административнонаказващият орган (АНО) ЦУ на НАП, чрез процесуалния си представител юрисконсулт Петър Петков, предлага процесното НП да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно, като прави искане за присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като обсъди събраните по делото писмени и гласни доказателства и служебно провери правилността на обжалваното НП намира за установено следното:

По допустимостта:

Жалбата е подадена в предвидения в закона срок от лице, имащо правен интерес, поради което е допустима, а разгледана по същество последната е частично основателна.

От фактическа страна:

На 20.09.2020г., в 12:55 часа, св. Й. СП. АП. - инспектор по приходите в ЦУ на НАП, гр.София, извършила проверка в търговски обект–Бърза закуска-дюнер, находящ се в гр. П., пл. Кракра Пернишки № 21, стопанисван от „**** ***** *****” ЕООД, ЕИК *****. Установила наличието на регистрирано, монтирано и въведено в експлоатация фискално устройство (ФУ) – модел „TREMOL M 20” с индивидуален номер (ИН) на ФУ ZK 133551 и с фискална памет (ФП) № 50170660, което притежавало операциите „служебно въведени” и „служебно изведени” пари. Разчетена касова наличност към момента на проверката съгласно междинния отчет от ФП била в размер на 3.00 лв, а фактическата наличност в касата на обекта била в размер на 135.00 лв, съгласно изготвения опис на парите в касата. Установената промяна в касовата наличност била положителна разлика на паричните средства в размер на 132.00лв, която не била отразена във фискалното устройство чрез функцията „служебно въведени суми”. Проверяващият приел, че търговецът не е изпълнило задължението си, извън случаите на продажби, да отбележи всяка настъпила промяна на касова наличност на ФУ. За така извършената проверка изготвил протокол №

0405928 от 20.09.2020г., като за установеното нарушение по чл. 33, ал.1 от Наредбата съставил на 27.09.2020г. акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № F571933, който бил предявен и подписан от управител на търговеца.

На основание на така изготвения АУАН, АНО приел, че са налице основанията по чл.53 от ЗАНН и издал обжалваното НП, с което ангажирал на основание чл. 185, ал.2, вр. чл.185, ал.1 от ЗДДС административнонаказателната отговорността на дружеството- жалбоподател, като му наложил имуществена санкция в размер на 3000 лв (три хиляди лева) за нарушение на чл. 33, ал.1 от Наредбата.

НП било връчено на управителя на санкционираното дружество на 20.06.2021г.

По доказателствата:

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена предвид приетите по реда на чл. 84 от ЗАНН, вр. чл. 283 от НПК писмени доказателства, а именно: протокол за извършена проверка № 0405928 от 20.09.2020г., междинен отчет от ФП № 007998 от 20.09.2020г., опис на паричните средства в касата, АУАН № F571933 от 27.09.2020г. и заповед № ЗЦУ-1149 от 25.08.2020г. на изпълнителния директор на НАП. Съдебният състав кредитира в цялост показанията на свидетелката Й. СП. АП., тъй като същата е имала непосредствени впечатления за установените от нея факти.

От правна страна:

При извършване на служебната проверка за законосъобразност, съдът намери, че съставеният АУАН и издаденото въз основа на него НП, отговарят съответно на изискванията на чл.42 и чл. 57 от ЗАНН, като не констатира и допуснати съществени нарушения на административнонаказателната процедура.

Съдебният състав прие за неоснователно възражението на адв. З. за допуснатото съществено нарушение на административнопроизводствените правила съгласно субсидиарно приложимата разпоредба на чл. 21, ал.2 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН, тъй като преценката дали неучастието на преводач

при предявяването на АУАН представлява съществено процесуално нарушение не следва формално да се основава единствено на факта на липсата на назначен такъв, а от решаващо значение е обстоятелството дали в конкретното административнонаказателно производство е било гарантирано правото на защита на нарушителя, включващо и правото му да разбере за извършването на какво обвинение е обвинен. Съдът прие, че управителят на дружеството-жалбоподател е бил информиран за обвинението и правото му на защита не е било ограничено, за да бъде преценено допуснатото съществено процесуално нарушение, предвид факта, че същият е присъствал на извършената на 20.09.2020г. проверка в търговския обект, подписал е съставения от контролните органи протокол № 0405928, с който е бил и уведомен, че следва като представляващ дружеството (или упълномощено от него лице) да се яви в гр. София, в сградата на АНО за съставяне на АУАН във връзка с констатираното нарушение. От съдържанието на АУАН категорично се установява, че на 27.09.2020г. именно К.С.Т.К., като управител на дружеството-нарушител лично е участвал при съставянето на АУАН, съдържанието на който му е било предявено, тъй като лично го е подписал и собственоръчно на български език е изписал адреса по чл. 43, ал.1 от ЗАНН, както и че в качеството на управител получа препис от акта, т.е. спазена е разпоредбата на чл. 43, ал.1 от ЗАНН. Това води до категоричен извод, че е очевидно, че му е била предоставена възможност в пълен обем да се възползва от правото си на защита, разбирайки извършените процесуални действия с негово участие. Съдът отбелязва, че в ЗАНН липсва разпоредба, която да задължава съответния контролен орган да връчва АУАН в писмен превод на съответния на нарушителя език, още повече, когато той владее български език, предвид саморъчно вписани от него обстоятелства в АУАН.

На следващо място следва да се отчете, че препис от издаденото НП също е бил връчен лично на управителя на дружеството-жалбоподател, който е разбрал съдържанието и е защитил интересите на юридическото лице, като в срока по чл. 59, ал.2 от ЗАНН е обжалвал правораздавателния акт. В хода на съдебното производство управителят на санкционираното дружество е участва лично и със своевременно упълномощен адвокат, разполагайки с възможността да представи доказателства за оборване констатациите в АУАН и в защита на своите права, което на практика не беше сторено.

Обстоятелството, че К.С.Т.К. владее добре български език се установи и от неговото поведение в съдебното заседание, в хода на което не релевира оплаквания, че не разбира в какво се състои административнонаказателното обвинение и извършваните съдопроизводствени действия.

Съгласно разпоредбата на чл.118, ал.4 от ЗДДС условията, редът и начинът за одобряване или отмяна на типа, за въвеждане/извеждане във/от експлоатация, регистрация, отчитане, съхраняване на документи, издавани от/във връзка с фискалните устройства и сервизно обслужване, експертизите и контролът на фискалните устройства (електронни касови апарати с фискална памет, фискални принтери и електронни системи с фискална памет за продажба на течни горива), техническите и функционалните изисквания към тях, редът и начинът за установяване на дистанционна връзка с Националната агенция за приходите и за издаване на фискални касови бележки, както и минималните реквизити на фискалните касови бележки се определят с наредба на министъра на финансите, каквато в процесния случай е Наредба № Н-18/13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговски обекти чрез фискални устройства на Министерство на финансите. Чл.33, ал.1 от последната задължава лицата извън случаите на продажба, всяка промяна на касовата наличност (начална сума, въвеждане и извеждане на пари във и извън касата) на ФУ да се регистрира във ФУ чрез операциите „служебно въведени” или „служебно изведени” и то с точност до минутата. Неосъществяването на това правно дължимо действие представлява самото изпълнително деяние чрез което се осъществява нарушение на посочената разпоредба.

По делото няма спор, че при извършената проверка от контролните органи на описаните в АУАН и НП дата и място е установена положителна разлика между фактическата касова наличност и разчетената такава съгласно дневния финансов отчет в размер на 132.00 лв. Същата представлява въвеждане на пари в касата, което не е отразено във фискалното устройство чрез притежаваната от него функция „служебно въведени суми”.

Предвид изложеното съдът намира, че в конкретния случай нарушението е безспорно доказано и правилно квалифицирано.

За пълнота на изложението следва да се посочи, че процесното деяние

не представлява маловажен случай на административно нарушение по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. По делото не се установиха такива обстоятелства, съгласно които деянието на дружеството-жалбоподател да представлява по-ниска степен на обществена опасност спрямо обикновените нарушения от този вид. Напротив, то разкрива типичния интензитет на обществена опасност за този вид нарушения.

По вида и размера на наказанието:

Съгласно разпоредбата на чл. 185, ал.2, изр.1-во от ЗДДС, когато се извърши нарушението по чл.118 или на нормативен акт по неговото прилагане (в процесния случай Наредбата), което води до неотразяване на приходи се налага имуществена санкция на юридическите лица и едноличните търговци в размер от 3000 лв до 10 000 лева. Съгласно изр. 2-ро на същата алинея, когато нарушението не води до неотразяване на приходи се налага санкция по ал.1 на чл. 185 от ЗДДС, а именно имуществена санкция за юридическите лица и едноличните търговци в размер от 500 до 2000 лв, която санкционна разпоредба АНО правилно е приложил, тъй като в случая не е установено укриване на приходи. Фактът, че нарушението не е довело до неотразяване на приходи е посочен и при описание на нарушението в обжалваното НП, като не са и ангажирани доказателства за укриване на приходи и данъци, поради което съдът прие, че същият се явява съставомерен. При това положение, след като самият наказващ орган не е констатирал, че вследствие на установеното нарушение е настъпило неотразяване на приходи, то същият е приложил правилната санкционна норма на чл. 185, ал.2, вр. ал.1 от ЗДДС. АНО, обаче, е допуснал нарушение на правилата, касаещи определяне и индивидуализация на наказанието, регламентирани в разпоредбата на чл. 27, ал.1 от ЗАНН, съгласно която административното наказание се определя съобразно с разпоредбите на този закон в границите на наказанието, предвидено за извършеното нарушение, тъй като е наложил имуществена санкция на дружеството-жалбоподател в размер на 3000 лв, която е извън границите, предвидени в санкционната норма на чл.185, ал.2, вр. ал.1 от ЗДДС за този вид нарушения, в която е имуществена санкция за юридически лица в размер от 500 до 2 000 лева. Отчитайки, че нарушението е първо такова за санкционираното дружество, което обстоятелство изрично е отбелязано в процесното НП, както и липсата

на данни за наличие на каквито и да са отекчаващи обстоятелства по смисъла на чл. 27, ал.3 от ЗАНН, които да обосноват определяне на имуществената санкция над минималния предвиден в чл. 185, ал.2, вр. ал.1 от ЗДДС размер от 500 лв, настоящият състав счита, че имуществената санкция следва да бъде редуцирана на 500 лв, като намира, че същата се явява съответна на тежестта на извършеното нарушение и ще способства за постигане на целите на ЗАНН.

По изложените съображения обжалваното НП следва да бъде изменено по отношение размера на наложената имуществена санкция, като същата бъде намалена от 3000 лв на 500 лв.

По разноските:

При този изход на спора, при който се прие, че деянието е осъществено, като е намален само размера на имуществената санкция, съдът дължи произнасяне съгласно чл. 144 от АПК, вр. чл. 78, ал.1 и ал.2 от ГПК по направеното искане от процесуалния представител на АНО за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, във връзка с което отчете следното:

Съгласно чл.63, ал.5 от ЗАНН, вр. чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ и като съобрази фактическата и правна сложност на делото, както и вида и количеството на извършената дейност - приключване на производството в едно съдебно заседание, в което е разпитан един свидетел, настоящият състав намира, че на юрисконсулта на АНО следва да бъде присъдено възнаграждение в минималния размер от 80 лева, предвиден в чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ. Доколкото, обаче, съдът намери претенцията на дружеството-жалбоподател за отмяна на НП за частично основателна, като намали размера на наложената имуществена санкция, то съгласно препращащата норма на чл. 144 от АПК и в съответствие с правилото на [чл.78](#), ал. 3 от ГПК същото следва пропорционално да бъде намалено съобразно изменения размер на административното наказание. Предвид факта, че размера на наказанието е намален с една шеста, то тази пропорция следва да се приложи и към претенциите за присъждане на юрисконсултското възнаграждение, като дружеството-жалбоподател бъде осъдено да заплати 13.33лв (тринадесет лева и 33ст) в полза на АНО, който в случая е НАП.

Така мотивиран и на основание чл.63, ал.1 и ал.3 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ наказателно постановление № 566462-F571933 от 19.03.2021г., издадено от началник на отдел „Оперативни дейности“-София в Централно управление на Национална агенция за приходите, с което на „****
*****“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. П., ж.к. Бели брег, бл.10, ап.8 е наложена имуществена санкция в размер на 3000 лв (три хиляди лева) на основание чл. 185, ал.2, вр. чл. 185, ал.1 от Закона за данък върху добавената стойност за нарушение на чл.33, ал.1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговски обекти чрез фискални устройства на Министерство на финансите, като НАМАЛЯВА размера на имуществената санкция от 3000 лв (три хиляди лева) на 500 лв (петстотин лева).

ОСЪЖДА „****“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. П., ж.к. Бели брег, бл.10, ап.8 да заплати на Национална агенция за приходите – гр. София, с адрес: гр. София, ул. Христо Ботев № 17, ет.3, разноски по делото в размер на 13.33лв (тринадесет лева и 33ст), представляващи юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд П. в 14-дневен срок от съобщаването му на страните по реда на глава дванадесета от АПК.

Съдия при Районен съд – П.: _____